S- Obergruppenfuhrer Reinhard Heydrich

door:H.H. Norden

Een leven dat tot voorbeeld strekt

http://www.nationaalsocialisme.com/heydrich.html

Reinhart Tristan Eugen Heydrich werd op 7 maart 1904 te Halle an der Saale geboren. Hij was de zoon van Richard Bruno Heydrich, een componist en Elisabeth Anna Amalia Krantz. De vader was ten tijde van zijn geboorte directeur van een muziekschool.Reinhard bezocht in Halle an der Saale het Reform-Realgymnasium dat aan de Hedwig strasse was gelegen.Reeds op jeugdige leeftijd was hij een belezen mens. Onder meer heeft hij in zijn school jaren het in de Franse taal geschreven boek "Histoire de la civilisation" van Charles Seignobos bestudeerd en hierover met zijn vriend Erich Schutze gediscussieerd.

Na voltooing van zijn gymnasiale opleiding nam Reinhard Heydrich dienst als zee-cadet bij de Reichsmarine in Kiel- Holtenau. De invloed van de beroemde "seeteufel" Graf Luckner, die veel bij de familie Heydrich te gast was, zal bij Heydrich´s keuze voor een loopbaan bij de zeemacht zeker een rol gespeeld hebben.Hij begon zijn dienst bij de Crew 22.Na een opleidingstijd van vier en een half jaar werd hij op 1 oktober 1926 bevorderd tot Leutnant zur See en vervolgens tot verbindingsofficier opgeleid. In 1928 volgde de bevordering tot Oberleutnant zur See. Volgens de latere vice-admiraal Kleikamp was Heydrich een man die wat betreft aanleg, kennis en vaardigheden boven het gemiddelde

Stond.Niets leek een succesvolle carriere binnen de marine in de weg te staan. Het zou echter anders gaan. Op 6 december 1930 leerde Oberleutnant Heydrich de achtienjarige Lina von Osten kennen. Zij was afkomstig van het Oostzee-eiland Fehmarn waar haar vader schoolmeester was. Op tweede kerstdag verloofde het paar zich officieel. Zijn verlovingskaart stuurde Heydrich ook naar een vroegere vriendin die de dochter was van een invloedrijk industrieel.

Laatstgenoemde eiste van Heydrich dat hij met zijn dochter " die zichzelf graag als verloofde van Heydrich had gezien " zou trouwen. Toen deze weigerde diende de vader via Admiraal Raeder een klacht in hetgeen er toe leidde dat Heydrich zich voor de ereraad van de marine moest verantwoorden. Een door deze ereraad uitgebracht advies volgend, besliste Admiraal Raeder dat Oberleutenant zur See Reinhard Heydrich uit de marine ontslagen diende te worden. Het mag opvallend genoemd worden dat er nimmer een schriftelijk bewijs is aangetroffen van de beschreven ereraad-procedure. Heydrich zelf was van mening dat hij vanwege politieke redenen uit de marine was verwijderd. Via de latere SS-Obergruppenführer Karl von Eberstein kwam Heydrich in contact met Heinrich Himmler die in januari 1929 Reichsführer-SS was geworden. Himmler was juist op zoek naar een kundig man om een inlichtingendienst van de SS op te bouwen. Hij gaf Heydrich twintig minuten de tijd om op papier te zetten hoe hij een dergelijke opgave zou aanpakken. Heydrich schreef zijn ideeën op, tekende een passend organisatie-schema en legde het resultaat aan de Reichsführer voor. Deze was zeer onder de indruk en besloot onmiddellijk om Heydrich aan te nemen. Heydrich die reeds op 1 juni 1931 lid van de NSDAP was geworden, werd op 14 juli van dat jaar lid van de SS in Hamburg. Hij was nu SS-nummer 10120. Op 26 december 1931 vond in de dorpskerk van Grossenbrode het huwelijk plaats tussen Reinhard Heydrich en Lina von Osten. Heydrich begon nu met het opbouwen van een inlichtingendienst.deze was in de begindagen bekend onder de naam "Abteilung Ic". Eind 1931 werden twee kamers voor de "SS-Ic" gehuurd op de vierde verdieping van de Türkenstrasse 23 te München. Dit was de woning van partijgenote Viktoria Edrich die gedurende de tijd van het SA- en SS-verbod de "Blutfahne" in haar kledingkast had bewaard. In deze periode had Heydrich de rang avn SS-Hauptsturmführer. Op 25 december 1931 werd hij SS-Sturmbahnnführer.

Op 29 juli 1932 volgde de bevordering tot SS-Standartenführer und Chef des Sicherheitsdienstes des Reichsführers-SS. De benaming van de dienst was nu Sicherheitsdienst (SD). In september 1932 waren de SD en Heydrich zelf gevestigd in een kleine villa aan de Zuccalistrasse 4 te München. Heydrich werd als leider van de Sicherheitsdienst "C"genoemd; zijn bureau "Zentrale Dienststelle des SD". In juni 1933 werd Heydrich's eerste zoon Klaus geboren. Het jaar van de machtsovername, 1933, bracht ook de bevordering tot SS-Brigadeführer. De SD was nu gevestigd in het Wittelsbacherpaleis aan de Briennerstrasse te München. Op 9 november 1933 werd de SD een zelfstandig SS-Amt. In de maanden november en december van het jaar 1934 vond de verhuizing naar Berlijn plaats; het ades aldaar luidde Wilhelmstrasse 102. Op 17 juni 1936 werd Reinhard Heydrich Chef der Sicherheitspolizei und des SD. Op 27 september 1939 ontstond het Reichssicherheitshauptamt met Heydrich als chef. In 1940 werd hij bovendien gekozen tot Präsident der Internationalen Kriminalpolizeilichen Kommission. Bij de aanvang van de Duitse veldtocht in het westen volgde Heydrich een opleiding tot jachtvlieger en werd hij piloot van een Me. 109. Tijdens de veldtocht in Noorwegen maakte hij vanuit Stavinger meerdere verkenningsvluchten over Engeland en Schotland met een Me. 110. Voor zijn heldhaftig optreden werd hij onderscheiden met de 'bronzene Frontflugspange' en het 'Eiserne Kreuz II'. Medio mei was hij terug in Berlijn. Op 1 januari 1941 werd hij 'Reichsleiter des Fachamtes Fechten im NS-Reichsbund für Leibesübungen'. Gedurende de veldtocht tegen Rusland vloog Heydrich

wederom als jachtvlieger in Zuid-Rusland en werd onderscheiden met de ‘silberne Frontflugspange’en het "Eiserne Kreuz I". Op 23 september 1941 onthief Hitler de Reichsprotektor für Bömen und Mähren, Constantin von Neurath, van zijn functie en stelde met ingang van 27. september 1941 Reinhard Heydrich als plaatsvervangend Reichsprotektor aan. Hij werd tevens bevorderd tot SS-Obergruppenführer. De Führer vertrouwde erop dat Heydrich, samen met de uit het Sudetenland afkomstige Karl Hermann Frank, die ‘Staatssekretär’was, er voor zou zorgen dat de protectoraatsregering in een goede harmonie met het Reich zou functioneren. In Praag aanvaardde Heydrich zijn nieuwe functie tijdens een officiële bijeenkomst op het Hradcanykasteel. Met zijn vrouw en kinderen betrok hij het kasteel Jungfern-Breschan dat op een kleine twintig, kilometer van Praag gelegen is. In tegenstelling tot de onwaarheden welke heden ten dagen worden verbreid, werden de door Heydrich genomen maatregelen in het protectoraat goed ontvangen. Zo werden er bijvoorbeeld onder meer tweehonderduizend paar schoenen uitgedeelt en werden de tabaksrantsoenen voor de arbeiders verhoogd. Ook waren er plannen de stad Praag met behulp van het Duitse Autobanenstelsel te verbinden met het Reich. Naast de functie van Reichsprotector had Reinhard Heydrich zijn functie van chef van het Reichsicherheitshauptamt uiteraard behouden. Het was in deze hoedanigheid dat hij op 20 januari 1942 het voorzitterschap op zich nam van conferentie welke plaats vond in de villa Amgrossen Wannsee 56/58 te Berlijn. De Reichsmarschall Hermann Göring had Heydrich gemachtigd tot het treffen van voorbereidselen met betrekking tot de oplossing van het joodse vraagstuk. In tegenstelling tot wat naoorlogse publicisten hebben beweerd, is het doel van het nationaal-socialistische Duitsland niet de fysieke uitroeïng van het joodse volk geweest, toch het tenietdoen van de in alle geledingen der volksgemeenschap als drukkend ervaren joodse invloed. Reeds is de jaren 30 waren er door Duitse regeringsinstanties initiativen genomen om de samenwerking met joodse organisaties de emigratie te bevorderen van joodse burgers naar Palestina. Ik noem hier als voorbeelden ‘Haavara-overeenkomst’ en de Rublee-Wohlthat-overeenkomst’. Voor een gedetailleerde uiteenzetting van de hierboven genoemde begrippen leze men het door Ingrid Weckert geschreven boek met de titel ‘Auswanderung der Juden aus dem Dritten Reich’. Met name de SS was voorstander van een politiek welke de emigratie van de joden ten doel had. Het was aan de gevolgen van de "niet door Duitsland gewenste" oorlog te wijten dat de emigratie nog slechts in verminderde mate doorgang kon vinden. In de loop van de oorlog werd het besluit genomen de joden te evacueren naar in het oosten gelegen arbeidskolonies. Men dient zich in dit verband te herrineren dat het wereldjodendom reeds in maart 1933 de oorlog had verklaard aan Duitsland. Het nemen van maatregelen welke zouden leiden tot de evacuatie van de joden uit Europa is het onderwerp geweest van de Wansee-conferentie.

Inmiddels was bij de zich als president in ballingschap beschouwende en in Londen verblijvende Eduard Benesch het plan opgekomen een aanslag te laten uitvoeren op Reichsprotektor Heydrich. De opdracht hiertoe wordt gegeven aan twee onderofficieren van het voormalig Tjechoslowaakse leger.

Jan Kubis en Josef Gabcic. Samen met enkele anderen werden zij op 28 december1941 per parachute boven het protectoraat gedropt. Gedurende de maanden die volgden, hielden zij zich schuil en brachten hun tijd door met te trachten een beeld te krijgen van de gewoonten van Heydrich. In verband met de toename van de door Londen aangewakkerde en gefinancierde activiteiten van verzetsgroepen in met name Belgie en Frankrijk zou Heydrich-hij had door zijn optreden in het protectoraat de rust doen terugkeren-worden benoemd tot Chef der Zivilverwaltung voor Belgie en Noord-Frankrijk en tot protektor van Vichy-Frankrijk.Op 27 mei 1942 zou hij per vliegtuig naar Berlijn vertrekken voor een bespreking

met de Fuhrer . De moordenaars hadden inmiddels vastgesteld dat de gunstigste plaats voor een aanslag op het leven van de Reichsprotektor een haarspeld bocht in het Praagse stadsdeel Holeschowitz was aangezien de wagen van Heydrich daar vaart moest minderen. Op 27 mei om 10.00 h vertrokken van Jungfern-Breschan;om 10.30 arriveerde hij in zijn donkergroene open Mercedes , welke bestuurd werd door SS-Oberscharfuhrer Klein, bij de plaats waar zijn moordenaars stonden te wachten. Een van hen, Gabcic richtte een stengun op Heydrich en haalde de trekker over. Er volgde echter geen schot. De moordenaar had het wapen niet juist afgesteld.Heydrich trok nu zelf zijn pistool en vuurde op Gabcic. Op hetzelfde moment dat hij en zijn chauffeur uit de wagen wilden springen , gooide de tweede moordenaar, Kubis, een granaat welke dicht bij de rechter achterwiel van de Mercedes tot ontploffing kwam.Heydrich werd zwaar gewond door splinters maar vuurde niettemin nog enige kogels af op Kubis.Toen zakte hij in elkaar. Een Tjechische dame snelde Heydrich te hulp en zo werd hij naar het Bulovka- ziekenhuis gebracht. Hier trachtte zowel Tjechische als Duitse artsen gedurende ruim een week zijn leven te redden. Het mocht echter niet baten :in de ochtend van 4 juni 1942 stierf Reinhard Heydrich.

De kist met het lichaam van de Reichsprotektor werd, bedekt met een hakenkruisvlag, opgebaard op de binnenplaats van het Hradcanykasteel. Hoge officieren van de Wehrmacht en de SS vormden een erewacht. In de namiddag van 7 juni 1942 werd de kist per trein van Praag naar Berlijn overgebracht om eerst in het Reichssicherheitshauptamt en vervolgens- op 9 juni 1942- in de mozaiekzaal van de nieuwe Rijkskanselarij te worden opgebaard. Tijdens de staatsbegrafenis hield de Reichsfuhrer-SS

Heinrich Himmler een lange redevoering waarin hij de grote betekenis van Reinhard Heydrich tot uitdrukking bracht. Tenslotte sprak Adolf Hitler die hem een der beste NationaalSocialisten , een der sterkste verdedigers van de Duitse Rijksgedachte en een der grootste tegenstanders van alle vijanden van het Rijk noemde. De Fuhrer verleende de gevallene het "Verwundetenabzeichen in Gold" en de "oberste Stufe des Deutschen Ordens".De kist met Heydrich,s lichaam werd op een door zes zwarte paarden getrokken affuit geplaatst en van de Wilhelmstrasse naar het Invalidenkerkhof gebracht.Daar vond de grote soldaat Reinhard Heydrich zijn laatste rustplaats.

